

mere angivne betingelser når der er forløbet mindre end 10 år fra arbejdets afslutning, under forudsætning af, at virksomheden fortsat oppebærer autorisation. For virksomheder, hvis autorisation er ophørt, skal sikkerhedsstillelsen indstå i 2 år efter ophøret, hvorefter den frigives.

Sikkerheden kan stilles på forskellig vis, herunder i form af en garanti fra et pengeinstitut eller et forsikringssselskab, eller ved en kollektiv sikkerhedsstillelse fra en brancheforening for dennes medlemmer.

Ved udfærdigelsen af den nugældende lov var det den hidtidige erfaring med bestemmelserne om sikkerhedsstillelsen, at den var vanskelig at administrere. Dette skyldtes bl.a., at private borgere ofte ønskede at anmelde krav mod sikkerhedsstillelsen, da det ikke fremgik med fornøden klarhed, at sikkerhedsstillelsen alene er til brug for forsyningsvirksomhederne. Derfor forsøgte man at formulere bestemmelserne således, at dette skulle fremgå klarere, ligesom man forsøgte at beskrive betingelserne for at kunne anmelde krav mod sikkerhedsstillelsen mere tydeligt, således at der ville kunne opnås en mere ensartet praksis omkring bestemmelsen.

Det kan imidlertid konstateres, at den ønskede effekt af dette ikke har kunnet opnås. Der ses således i dag eksempler på, at nogle kommuner anmelder krav på vegne af private borgere, hvorved borgeren får adgang til at anvende sikkerhedsstillelsen, hvorimod andre kommuner aldrig anvender bestemmelsen, men fx pålægger borgeren at sørge for udbedring. Det ses således ikke muligt at skabe et system, hvor sikkerhedsstillelsen kun bliver anvendt efter sit formål. Endvidere bliver sikkerhedsstillelsen ofte forvekslet med egentlig garantiordning, hvilket er uhensigtsmæssigt.

Hertil kommer den omstændighed, at etableringen af sikkerhedsstillelsen og vedligeholdelsen af denne medfører en administrativ byrde for virksomhederne.

Bestemmelserne om sikkerhedsstillelsen medførte tidligere en anledning for den autorisationsudstedende myndighed til at »holde snor i« de autoriserede virksomheders oplysninger om adresseændring, navneskift o.l. gennem tilsynet med, om sikkerhedsstillelsen blev opretholdt. Dette behov bliver i dag tilgodeset gennem kvalitetsstyringsystemerne og 3. parts kontrollen.

Hertil kommer, at erfaringerne fra elinstallatørområdet viser, at det ikke har medført problemer at afskaffe sikkerhedsstillelsen.

På denne baggrund er det ikke vurderingen, at de byrder, denne ordning pålægger de autoriserede virksomheder, står mål med fordelene ved ordningen, og

det foreslås derfor, at bestemmelsen om, at der skal stilles sikkerhed, ophæves.

Det foreslås således, at kravet ikke længere stilles for virksomheder, der opnår autorisation og godkendelse som godkendt kompetent virksomhed efter lovens ikrafttræden. For så vidt angår arbejder, udført af de virksomheder, der har autorisation på tidspunktet for lovens ikrafttræden, foreslås der en overgangsbestemmelse i § 4, som bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om sikkerhedsstillelsen. Overgangsbestemmelsen foreslås ligeledes at omfatte bestemmelser for sikkerhedsstillelser for virksomheder, hvis autorisation er ophørt på tidspunktet for lovens vedtagelse, men hvor sikkerhedsstillelsen endnu ikke er frigivet.

Til nr. 6

Der foreslås en præcisering af den gældende bestemmelse om, hvornår der sker bortfald af autorisation og en godkendelse som kompetent virksomhed.

I dag følger det af den gældende § 11, at en autorisation og en godkendelse som kompetent virksomhed bortfalder, når virksomheden ophører med at drive virksomhed inden for området, kommer under konkursbehandling eller træder i likvidation, eller når den teknisk ansvarlige persons tilknytning til virksomheden ophører.

Det er vurderingen, at det ikke altid vil være klart, hvornår der er tale om, at en virksomhed er ophørt med at drive virksomhed inden for området. Hertil kommer, at det ikke bør være således, at en virksomheds godkendelse bortfalder, fordi virksomheden i en periode ikke udfører autorisationskrævende arbejde, hvis virksomheden i øvrigt fortsat opfylder betingelserne for at oppebære autorisationen. Der foreslås på denne baggrund en nyaffattelse af § 11, således at autorisationen eller godkendelsen i stedet for at falde bort, når virksomheden ophører med at drive virksomhed inden for området, falder bort når virksomheden ophører. Det følger heraf, at bortfald først vil ske når den juridiske person ikke længere eksisterer.

Herudover anfører den foreslåede affattelse konkursbehandling og likvidation som bortfaldsgrunde, hvilket svarer til den gældende § 11.

Det foreslås endvidere som en præcisering at anføre, at autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed falder bort når virksomheden ikke længere har en godkendt teknisk ansvarlig person tilknyttet. Med den nugældende formulering sker der bortfald, når den teknisk ansvarlige persons tilknytning til virksomheden ophører. Der er imidlertid adskillige virksomheder, der har tilknyttet flere teknisk